

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2009. június 4.*

A C-142/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Luleå tingsrätt (Svédország) a Bírósághoz 2005. március 24-én érkezett, 2005. február 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Åklagaren**

és

Percy Mickelsson,

Joakim Roos

* Az eljárás nyelve: svéd.

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, P. Küris, G. Arestis (előadó)
és J. Klučka bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: J. Swedenborg tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. július 13-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. Mickelsson és J. Roos képviseletében P. Olofsson, és H. Tiberg advokater,
- a svéd kormány képviseletében A. Kruse, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviseletében M. Lumma és U. Forsthoff, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviseletében E. Riedl és G. Eberhard, meghatalmazotti minőségben,

- a norvég kormány képviselőjében A. Eide, F. Platou Amble és G. Hanssen, meghatalmazotti minőségben

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében L. Ström van Lier és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2006. december 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 28. és az EK 30. cikk, valamint a 2003. június 16-i 2003/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 214., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 409. o.) módosított, a kedvtelési célú vízi járművekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1994. június 16-i 94/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 164., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 196. o.; a továbbiakban: 94/25 irányelv) értelmezésére vonatkozik.

- 2 E kérelmet az Åklagaren (ügyészség) által P. Mickelsson és J. Roos ellen – az utóbbiak által a motoros vízi sporteszközök (a továbbiakban: MVS-ek) használatára vonatkozó, a 2004:607. sz. rendelettel (förordning [2004:607]) módosított, a motoros vízi sporteszközök használatáról szóló 1993:1053. sz. rendeletben (förordning [1993:1053] om användning av vattenskoter; a továbbiakban: nemzeti rendelet) előírt tilalom tiszteletben nem tartása miatt – indított büntetőeljárás keretében nyújtották be.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 A 94/25 irányelv második preambulumbekzdése értelmében:

„[...] [A] kedvtelési célú vízi járművek biztonsági jellemzőire vonatkozóan az egyes tagállamokban érvényes jogszabályok és közigazgatási rendelkezések tartalmukat és alkalmazási területeiket illetően eltérőek; [...] ezek az eltérések kereskedelmi akadályokat és a belső piacon belül egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthetnek”.

4 A 94/25 irányelv harmadik preambulumbekzdése előírja:

„[...] [A] szabad kereskedelem ezen akadályai csak a nemzeti jogszabályok harmonizációjával szüntethetők meg; [...] ezt a célt az egyes tagállamok nem valósíthatják meg megfelelően; [...] ez az irányelv csupán a kedvtelési célú vízi járművek szabad mozgásának biztosításához elengedhetetlen követelményeket rögzíti”.

5 A 94/25 irányelv 1. cikke meghatározza ezen irányelv hatályát. E rendelkezés helyébe a 2003/44 irányelv 1. cikkében szereplő szöveg lépett, amely többek között kiterjesztette e hatályt annak érdekében, hogy az az MVS-re is kiterjedjen.

6 A 94/25 irányelv „Forgalomba hozatal és üzembe helyezés” című 2. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett termékek csak akkor legyenek forgalomba hozhatók és rendeltetésüknek megfelelő célú használatra üzembe helyezhetők, ha azok megfelelő megépítés és karbantartás esetén nem veszélyeztetik személyek egészségét és biztonságát, vagyoni javak biztonságát, illetve a környezetet.

(2) Az irányelv nem érinti a tagállamok jogosultságát arra, hogy – a[z EK-] Szerződéssel összhangban – bizonyos vizeken történő hajózást illetően rendelkezéseket hozzanak a környezetvédelem, továbbá a vízi utak védelme és biztonsága érdekében, feltéve hogy ez nem teszi szükségessé az irányelvnek megfelelő vízi járművek módosítását.”

7 A 2003/44 irányelvvel módosított 94/25 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A tagállamok nem tilthatják, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják a kedvtelési célú vízi járművek [helyesen az 1. cikk (1) bekezdésében érintett termékek] területükön történő forgalomba hozatalát és/vagy üzembe helyezését, amennyiben azokon fel van tüntetve a IV. mellékletben említett CE-jelölés, amely jelzi, hogy megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek, a II. fejezetben meghatározott megfelelőségértékelési eljárást is beleértve.”

8 A 2003/44 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2004. június 30-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2005. január 1-jétől alkalmazzák.”

A nemzeti szabályozás

9 A nemzeti rendelet 2004. július 15-én lépett hatályba.

10 E rendelet 1. §-a előírja:

„E rendelet értelmében a motoros vízi sporteszközök olyan járművek, amelyek hosszúsága kisebb mint 4 méter, és i. fő meghajtó forrásuk a vízturbinát meghajtó belső égésű motor, és ii. amelyeket rendeltetésük szerint egy vagy több olyan személy irányít, akik nem a jármű törzsének belsejében, hanem annak felületén ülnek, állnak vagy térdelnek.”

11 A hivatkozott rendelet 2. §-a kimondja:

„A motoros vízi sporteszközök csak a hajózható vízi utakon, valamint a 3. cikk (1) bekezdésében megjelölt vizeken használhatók.”

12 A hivatkozott nemzeti rendelet 3. §-a értelmében:

„A länsstyrelsen [(tartományi kormányzat)] kijelölheti, hogy a hajózható vízi utakon kívül a megye mely vizein megengedett a motoros vízi sporteszközök használata. Köteles azonban elfogadni ilyen szabályozást a következők vonatkozásában:

1. olyan vizek, amelyek oly mértékben ki vannak téve az emberi tevékenységek hatásainak, hogy a motoros vízi sporteszközök használata következtében várható zaj és más zavaró hatások nem tekinthetők a közösségre vagy a környezetre nézve jelentős tehernek;
2. olyan vizek, amelyek nem lakott területek vagy nyaralóhelyek közelében található, és amelyek nem képviselnek jelentős értéket a természeti és kulturális környezet védelme, a biológiai sokféleség, a természetközeli élet, valamint a sport- és kereskedelmi halászat szempontjából; és
3. más olyan vizek, amelyek a motoros vízi sporteszközök használata a közösséget nem terheli zaj- és más zavaró hatásokkal, és nem okozza az állat- és növényvilág

károsításának vagy jelentős zavarásának, valamint a fertőző betegségek terjesztésének a kockázatát sem.

Továbbá a länsstyrelsen – amennyiben ez az (1) bekezdés 3. pontja szerinti terhelés vagy kockázatok megakadályozása érdekében szükséges – a motoros vízi sporteszközök használatát a kijelölt hajózható víziutak egyes részeire korlátozhatja, valamint rendelkezéseket fogadhat el a hajózható víziutak megközelítésére és azok elhagyására vonatkozóan.”

- 13 A nemzeti rendelet 5. §-ának megfelelően, minden olyan személy, aki e rendelet a 2. §-ának és 3. §-a 3. pontjának, illetve az e 3. § alapján elfogadott előírások megsértésével MVS-t vezet, pénzbírsággal büntetendő.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 Az Åklagaren eljárást indított P. Mickelsson és J. Roos ellen a Luleå tingsrätt előtt, mivel 2004. augusztus 8-án a nemzeti rendeletet megsértve MVS-eket vezettek hajózható vízi utakon kívüli vizeken. A fent nevezett vádlottak nem vitatják a tényeket, azonban úgy érvelnek, hogy a hivatkozott rendelet alkalmazása ellentétes az EK 28. cikkel, valamint a 94/25 irányelvvel.

15 E körülmények között a Luleå tingsrátt az eljárást felfüggesztette, és a következő két kérdést terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) a) Ellentétesek-e az EK 28–30. cikkel a nemzeti jog olyan rendelkezései, mint amelyek a [nemzeti] rendeletben találhatók, amelyek megtiltják a motoros vízi sporteszközök használatát a hajózható vízi utakon vagy az olyan vizeken kívül, amelyekre az illetékes helyi hatóság engedélyt adott?

b) Máskülönbent ellentétes-e az EK 28. és 30. cikkel, hogy egy tagállam ilyen rendelkezéseket úgy alkalmazzon, hogy a motoros vízi sporteszközök használatát olyan felszíni vizeken is megtiltja, amelyekre nézve az illetékes helyi hatóság még nem hozott arra vonatkozó döntést, hogy azok használatára szóló engedély kiadható-e, vagy sem?

2) Ellentétesek-e a [94/25] irányelvvel a nemzeti jog olyan rendelkezései, mint a fent említettek, amelyek a motoros vízi sporteszközök használatát megtiltják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

16 Az együttesen vizsgálendő kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 94/25 irányelvet vagy adott esetben az EK 28. és az EK 30. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely a kijelölt vízi utakon kívül megtiltja az MVS-ek használatát.

A 94/25 irányelv értelmezéséről

- 17 A 94/25 irányelv 1. cikkének eredeti változatát módosítva, a 2003/44 irányelv kiterjesztette az első irányelv hatályát, többek között az MVS-ekre.
- 18 A 2003/44 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően a tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2004. június 30-ig megfeleljenek. A tagállamok e rendelkezéseket 2005. január 1-jétől voltak kötelesek alkalmazni.
- 19 Ebből következik, hogy a 2003/44 irányelv nem volt alkalmazható az alapügyben szereplő, az MVS-eket magában foglaló tényállás bekövetkezésének idején.
- 20 Továbbá a 94/25 irányelv 2. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy e rendelkezések nem érintik a tagállamok jogosultságát arra, hogy – a Szerződést tiszteletben tartva – bizonyos vizeken történő hajózást illetően rendelkezéseket hozzanak a környezetvédelem, továbbá a vízi utak védelme és biztonsága érdekében, feltéve hogy ez nem teszi szükségessé az irányelvnek megfelelő vízi járművek módosítását.
- 21 Ennélfogva ezen irányelv 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően az előbbivel nem ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek a környezetvédelem érdekében megtiltják az MVS-ek használatát bizonyos vizeken, feltéve hogy e rendelkezések nem sértik a Szerződésben foglalt szabályokat.
- 22 Az alapügyben vitatott nemzeti rendelet a 94/25 irányelv utóbbi rendelkezése által érintett nemzeti intézkedések csoportjába tartozik. E rendelet ugyanis az MVS-ek

használatának általános tilalmát írja elő a hajózható vízi utak kivételével. E rendelet 3. §-a első bekezdésének megfelelően a lánsstyrelsen kijelölheti, hogy a hajózható vízi utakon kívül a tartomány mely vizein megengedett az MVS-ek használata. Mindazonáltal a lánsstyrelsen köteles elfogadni ilyen rendelkezéseket a hivatkozott rendelet 3. §-ának 1–3. pontjában foglalt vizek vonatkozásában.

- 23 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az EK 28. és az EK 30. cikk akadályozza-e az olyan nemzeti szabályok elfogadását, mint amilyenek az alapügyben szerepelnek.

Az EK 28. és az EK 30. cikk értelmezéséről

- 24 Emlékeztetni kell arra, hogy az EK 28. cikk értelmében a „behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedéseknek” kell tekinteni a valamely tagállam által meghozott olyan intézkedéseket, amelyeknek a célja vagy a hatása a más tagállamokból származó termékekkel szembeni kedvezőtlenebb bánásmód nyújtása, valamint a nemzeti jogszabályok harmonizációjának hiányában, az áruk szabad mozgásának olyan akadályait, amelyek az árukra vonatkozó feltételekkel kapcsolatos szabályok más tagállamból származó olyan árukra történő alkalmazásából erednek, amelyeket jogszerűen állítanak elő és forgalmaznak az adott tagállamban, akkor is, ha ezek a szabályok különbségtétel nélkül minden termékre vonatkoznak (lásd ebben az értelemben a 120/78. sz., Rewe-Zentral, ún. „Cassis de Dijon” ügyben 1979. február 20-án hozott ítélet [EBHT 1979., 649. o.] 6., 14. és 15. pontját, a C-368/95. sz. Familiapress-ügyben 1997. június 26-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-3689. o.] 8. pontját, valamint a C-322/01. sz. Deutscher Apothekerverband ügyben 2003. december 11-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-14887. o.] 67. pontját). Ugyanebbe a fogalomba tartozik minden más olyan intézkedés, amely valamely tagállamban akadályozza a más tagállamokból származó termékek piacra jutását (lásd a C-110/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2009. február 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-519. o.] 37. pontját).
- 25 A Bírósághoz benyújtott iratokból következik, hogy az alapügyben szereplő tényállás idején nem volt egyetlen, az MVS-ek számára hajózásra kijelölt víz sem, így az MVS-ek használata csak a hajózható vízi utakon volt engedélyezett. Mindazonáltal az alap-

ügyben szereplő vádlottak, valamint az Európai Közösségek Bizottsága azt állítja, hogy e vízi utakon súlyos kereskedelmi hajók közlekednek, ami az MVS-ek használatát veszélyessé teszi, és hogy mindenestre a svéd hajózható vizek legnagyobb része az említett hajóutakon kívül található. Az MVS-ek Svédországban való tényleges használatának lehetősége következképpen nagyon korlátozott.

- 26 Még ha a vitatott nemzeti szabályozásnak nem célja, sem pedig hatása, hogy kedvezőtlenebb bánásmódban részesítse a más tagállamokból származó termékeket, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, az e szabályozásban, valamely termék valamely tagállam területén való használatára vonatkozóan előírt korlátozás, a terjedelmétől függően jelentős hatással lehet a fogyasztók magatartására, amely ugyanakkor hat e terméknek az e tagállamban való piacra jutására (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 56. pontját).
- 27 A fogyasztók ugyanis annak ismeretében, hogy az ilyen szabályozás által engedélyezett használat igen korlátozott, gyakorlatilag alig érdekeltek abban, hogy megvegyék a vitatott terméket (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 57. pontját).
- 28 E tekintetben, amennyiben a vizek és hajózható vízi utak kijelölésére vonatkozó nemzeti szabályok azzal a hatással járnak, hogy megakadályozzák az MVS-ek használóit abban, hogy e termékeket rendeltetésszerűen és megfelelően használják, vagy jelentősen csökkentik használatukat, amelynek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, az ilyen szabályok azzal a hatással járhatnak, hogy akadályozzák e termékeknek az érintett nemzeti piacra való jutását, és így az EK 30. cikk szerinti valamely igazolás vagy közérdeken alapuló feltétlenül érvényesítendő követelmények kivételével e szabályokat az EK 28. cikkben tiltott, a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedéseknek kell tekinteni.

- 29 Továbbá bármelyik esetben a nemzeti szabályozásnak alkalmasnak kell lennie az általa elérni kívánt cél megvalósítására, és nem haladhatja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 59. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 30 A svéd kormány állítja, hogy a nemzeti rendeletet igazolja a környezet védelmére irányuló cél, valamint az EK 30. cikkben foglalt célok. Az MVS-ek használatának a meghatározott vizekre történő korlátozása többek között lehetővé teszi a környezet számára elfogadhatatlan zavaró hatások elkerülését. Az MVS-ek használata ugyanis káros hatással jár az állatvilágra, különösen ha az ilyen járművet hosszabb ideig használják szűkebb területen vagy nagy sebességgel vezetik. A zajok összessége zavaró lehet az emberek és az állatok, és különösen néhány védett madárfaj számára. Emellett az MVS-ek könnyű szállítása megkönnyítené az állatbetegségek elterjedését.
- 31 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az EK 30. cikk szerint az EK 28. cikk nem zárja ki kivételre vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket többek között az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme indokol.
- 32 Emellett az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a környezet védelmére irányuló cél igazolhatja a Közösségen belüli kereskedelem akadályozására alkalmas nemzeti intézkedéseket, feltéve hogy ezen intézkedések arányosak az általuk elérni kívánt céllal (lásd a C-524/07. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2008. december 11-én hozott ítélet 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 33 Mivel egyrészt a környezet védelme, másrészt pedig az emberek és az állatok, valamint a növények egészségének és életének védelmére irányuló cél a jelen esetben szorosan kapcsolódik egymáshoz, e célkitűzéseket együttesen kell vizsgálni, az olyan szabályozás igazolhatóságának értékeléséhez, mint amilyen alapügyben vitatott.

- 34 Nem vitatott, hogy az MVS-ek használatának korlátozása vagy tilalma megfelelő eszköz a környezet védelmének biztosítására. Mindazonáltal annak érdekében, hogy igazolt legyen a nemzeti szabályozás, a nemzeti hatóságok feladata annak bizonyítása, hogy az áruk szabad mozgását érintő korlátozó hatás nem haladja meg az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 35 A svéd kormány állítja, hogy az MVS-ek használatának a tilalma a használóinak nem kevesebb mint 300 hajózható vízi utat hagy a svéd partokon és a nagyobb belső tavakon, ami igen kiterjedt területet jelent. Emellett e vizek földrajzi helyzete Svédországban kizárja az alapügyben vitatott nemzeti rendeletben foglalt rendelkezések hatályától eltérő alkalmazási területű intézkedéseket.
- 36 E tekintetben a jelen esetben nem kizárt, hogy a nemzeti rendelet 2. §-ában előírt tilalomtól eltérő intézkedések is biztosíthatják a környezet bizonyos szintű védelmét, a tagállamokkal szemben nem tagadható meg azonban annak lehetősége, hogy az olyan célt, mint a környezet védelme, olyan általános szabályok bevezetése útján ériék el, amelyek egyrészt szükségesek az érintett tagállam földrajzi sajátosságai miatt, másrészt pedig az illetékes hatóságok által könnyen kezelhetők és ellenőrizhetők (lásd analógia útján a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 67. pontját).
- 37 A nemzeti rendelet az MVS-ek hajózható vízi utakon kívüli használatának általános tilalmát írja elő, figyelemmel a länssstyrelsen által kijelölt e vizeken kívüli vízi utakra, ahol használhatók az MVS-ek. E tekintetben a länssstyrelsen, a nemzeti rendelet 3. §-ának szövege értelmében köteles erre irányuló rendelkezéseket elfogadni a hivatkozott cikkben meghatározott feltételekkel.

- 38 A vitatott intézkedés állítólagosan szükséges jellegét tekintve meg kell tehát állapítani, hogy maga a nemzeti rendelet megfogalmazása arra enged következtetni, hogy a végrehajtási rendelkezésekben kijelölendő vízi utakon veszély okozása vagy a környezet szempontjából elfogadhatatlannak ítélt káros hatások nélkül használhatók az MVS-ek. Ebből következik, hogy az e termékek hajózható vízi utakon kívül használatára vonatkozó általános tilalom olyan intézkedésnek minősül, amely meghaladja a környezetvédelemre irányuló cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 39 Az olyan szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, főszabály szerint arányosnak tekinthető, feltéve hogy először is az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek ilyen végrehajtási intézkedéseket hozni, ezt követően, hogy e hatóságok ténylegesen is gyakorolták az e tekintetben őket megillető hatáskörüket és kijelölték a nemzeti rendeletben előírt feltételeknek megfelelő vizeket, végül pedig, hogy az ilyen intézkedéseket e rendelet hatálybalépését követően ésszerű határidőn belül fogadták el.
- 40 Ebből következik, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, igazolható a környezet védelmére irányuló céllal, feltéve hogy tiszteletben tartja a fent említett feltételeket. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapeljárásban szereplő ügyben teljesülnek-e ezek a feltételek.
- 41 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EK 234. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az ügy konkrét tényállásának megítélése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik (a C-450/06. sz. Varec-ügyben 2008. február 14-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-581. o.] 23. pontja). Ugyanakkor a célból, hogy hasznos választ adhasson ez utóbbi kérdésére, a Bíróság a nemzeti bíróságokkal való együttműködés szellemében megadhat számára minden, általa szükségesnek ítélt iránymutatást (lásd többek között a C-49/07. sz. Motoe-ügyben 2008. július 1-jén hozott ítélet [EBHT 2008., I-4863. o.] 30. pontját).

- 42 Az alapügyben szereplő tényállás idején a nemzeti szabályozás csak körülbelül három hete volt hatályban. Márpedig az e szabályozás végrehajtására irányuló hivatkozott intézkedések elfogadásának hiánya, jóllehet a szabályozás éppen csak hatályba lépett, nem szükségképpen érinti a szabályozás arányosságát, amennyiben az illetékes hatóságnak nem állt rendelkezésére a szükséges idő a hivatkozott intézkedések előkészítéséhez, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.
- 43 Továbbá, ha a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítaná meg, hogy a végrehajtási intézkedéseket ésszerű határidőn belül, azonban az alapügyben szereplő tényállást bekövetkeztét követően fogadták el, és hogy ezen intézkedések azon vizeket, ahol az alapügyben szereplő vádlottak az MVS-eket vezették, ami miatt eljárás indult ellenük, hajózható vízi útként jelölték ki, az említett vádlottaknak – annak érdekében hogy a nemzeti intézkedés megőrizze arányosságát, és ennél fogva a környezet védelmére irányuló cél tekintetében való igazoltságát – meg kell engedni, hogy e kijelölésre hivatkozhatnak, amit egyébként az esettől függően a kedvezőbb büntetőtörvény, illetve az enyhébb büntetés visszaható hatályára vonatkozó általános közösségi elv is előír (lásd ebben az értelemben a C-387/02., a C-391/02. és a C-403/02.-sz., Berlusconi és társai egyesített ügyekben 2005. május 3-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-3565. o.] 68. pontját).
- 44 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell válaszolni az előterjesztett kérdésekre, hogy a 2003/44 irányelvvel módosított 94/25 irányelvvel nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a környezetvédelem okán megtiltja az MVS-eknek a kijelölt vízi utakon kívüli használatát. Az EK 28. és az EK 30. cikkel nem ellentétes az ilyen nemzeti szabályozás, feltéve hogy:

- az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek végrehajtási intézkedéseket hozni az olyan hajózható vízi utakon kívüli vizek kijelölésére, ahol használhatók az MVS-ek,

- e hatóságok ténylegesen is gyakorolták az e tekintetben őket megillető hatáskörüket, és kijelölték a nemzeti rendeletben előírt feltételeknek megfelelő vizeket, és
- az ilyen intézkedéseket e rendelet hatálybalépését követően ésszerű határidőn belül fogadták el.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapeljárásban teljesülnek e ezek a feltételek.

A költségekről

- ⁴⁵ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A 2003. június 16-i 2003/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a kedvtelési célú vízi járművekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1994. június 16-i 94/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel nem ellentétes az olyan

nemzeti szabályozás, amely a környezetvédelem okán megtiltja a motoros vízi sporteszközök kijelölt vízi utakon kívüli használatát.

Az EK 28. és az EK 30. cikkkel nem ellentétes az ilyen nemzeti szabályozás, feltéve hogy:

- az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek végrehajtási intézkedéseket hozni az olyan hajózható vízi utakon kívüli vizek kijelölésére, ahol használhatók a motoros vízi sporteszközök;**
- e hatóságok ténylegesen is gyakorolták az e tekintetben őket megillető hatáskörüket, és kijelölték a nemzeti rendeletben előírt feltételeknek megfelelő vizeket, és**
- az ilyen intézkedéseket e rendelet hatálybalépését követően ésszerű határidőn belül fogadták el.**

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e ezek a feltételek az alapeljárásban vitatott ügyben.

Aláírások